

[Thisted Knudsen.]

udgifter. Vi, der har med sygehusvæsenet at gøre, ved, at disse udgiftsstigninger er sikre. Jeg ser, at lovforslaget regner med en stigning på ca. 10 pct. om året, og også det ærede medlem hr. Poul Nilsson nævnte denne stigning. Nye udgifter for sygehusvæsenet er stadig undervejs, og det er ganske klart, at lønningerne på et sygehus efterhånden betyder mere og mere; i gamle dage var det kosten, der var den store udgift. Jeg tror rundt regnet, man kan sige, at lønningsudgifterne til en seng andrager 50-60 kr. om dagen, og sygehuspersonalet presser stadig på for at få bedre arbejdsvilkår og også mere i løn. Vi ligger således i øjeblikket i forhandling med Foreningen af yngre Læger, og vi erkender, at vi har vanskeligheder her. Krav stilles, der på visse områder kan betyde stærkt forøgede udgifter, og jeg kan ikke se rettere — jeg tror også, den højtærede indenrigsminister giver mig ret — end at når det gælder lønspørgsmålene, bør staten og kommunerne, for så vidt angår sygehusene, føre den samme politik; det gælder læger, sygeplejersker og andet personale. Jeg tror, det er nødvendigt, at vi gør det i højere grad, end tilfældet har været tidligere.

Med disse stadig stigende omkostninger er problemet om fordelingen af udgifterne mellem staten og kommunerne stadig aktuelt. Vi er heldigvis enige om — og det vil jeg gerne understrege, det gør jeg ved enhver lejlighed — at hospitalsvæsenet hviler godt hos kommunerne. Vi har løst denne opgave, og vi har efter mit skøn gjort det mere forudseende, end staten for sit vedkommende har gjort det, men jeg vil også i denne forbindelse understrege, at når kommunerne skal bevare det store selvstyre, som vi har på sygehusvæsenets område, så skal der også være et økonomisk medansvar. Jeg har ofte fra denne talerstol hævdet, at dette kommunale selvstyre efter mit skøn betyder, at alt, hvad der hedder anlægsudgifter, må kommunen selv betale. Jeg hilser derfor med tilfredshed, at den højtærede indenrigsminister ikke er kommet ind på den tanke, at disse udgifter nu også skal med i fordelingen, og jeg henstiller til den højtærede indenrigsminister at stå fast på dette område. Det er sundt, at kommunerne

ved, at de selv skal betale hver eneste øre, de bruger til anlæg af deres sygehuse; så er der en vis balance i tingene.

Derimod er der et spørgsmål med hensyn til principperne for fordelingen af tilskuddet kommunerne imellem. Jeg er enig i de betragtninger, det ærede medlem hr. Poul Nilsson fremførte før. Jeg kan godt se, at det tilskudsgrundlag, vi hidtil har benyttet, tilskuddet fordelt pr. indbygger og pr. sygedag, ikke mere er tidssvarende. Det er det ikke, fordi der er stor forskel på sygehusene. Der er, som det ærede medlem hr. Poul Nilsson sagde, visse sygehuse, der er stærkt udbygget; der er sygehuse, der har specialafdelinger, og disse sygehuse kan selvfølgelig yde mere end sygehuse, der ikke er udbygget; det er derfor også rimeligt i den nuværende situation, at man ved fordelingen af stats-tilskuddet tilgodeser de sygehuse, der har løst tidens opgaver og er moderne og effektive i deres behandling. Derom er vi helt enige, og mit parti kan altså tiltræde det princip, der er lagt til grund for fordelingen af tilskuddet.

Det spørgsmål har altid været aktuelt: hvor stor en del af sygehusenes driftsudgifter skal staten egentlig bære? Nu har man forøget det fra 60 til 65 pct., og jeg har ikke noget at erindre herimod. Hvis skattegrundlaget i kommunerne havde været mere rimeligt, således at en stor del af sygehusudgifterne uden for byområderne ikke havde hvilet på den egentlige landbrugsjord, havde problemet efter vor opfattelse ikke været så stort. Men vi kan også tiltræde denne forøgelse med den motivering, som den højtærede indenrigsminister har givet, at ved at gå op til de 65 pct. vil denne tilskudsordning i praksis medføre, at intet sygehus vil blive ringere stillet, end det har været tidligere — i hvert fald ikke væsentligt, det har man lov at sige.

For så vidt angår elevuddannelsen, som det ærede medlem hr. Poul Nilsson var inde på, er der jo et specielt problem her. Jeg går ud fra efter de bemærkninger, som den socialdemokratiske ordfører gjorde også om dette problem, at der bliver lejlighed til at drøfte det nærmere i et udvalg.

Jeg kan altså på mit partis vegne tilsige støtte til gennemførelse af dette lovforslag.